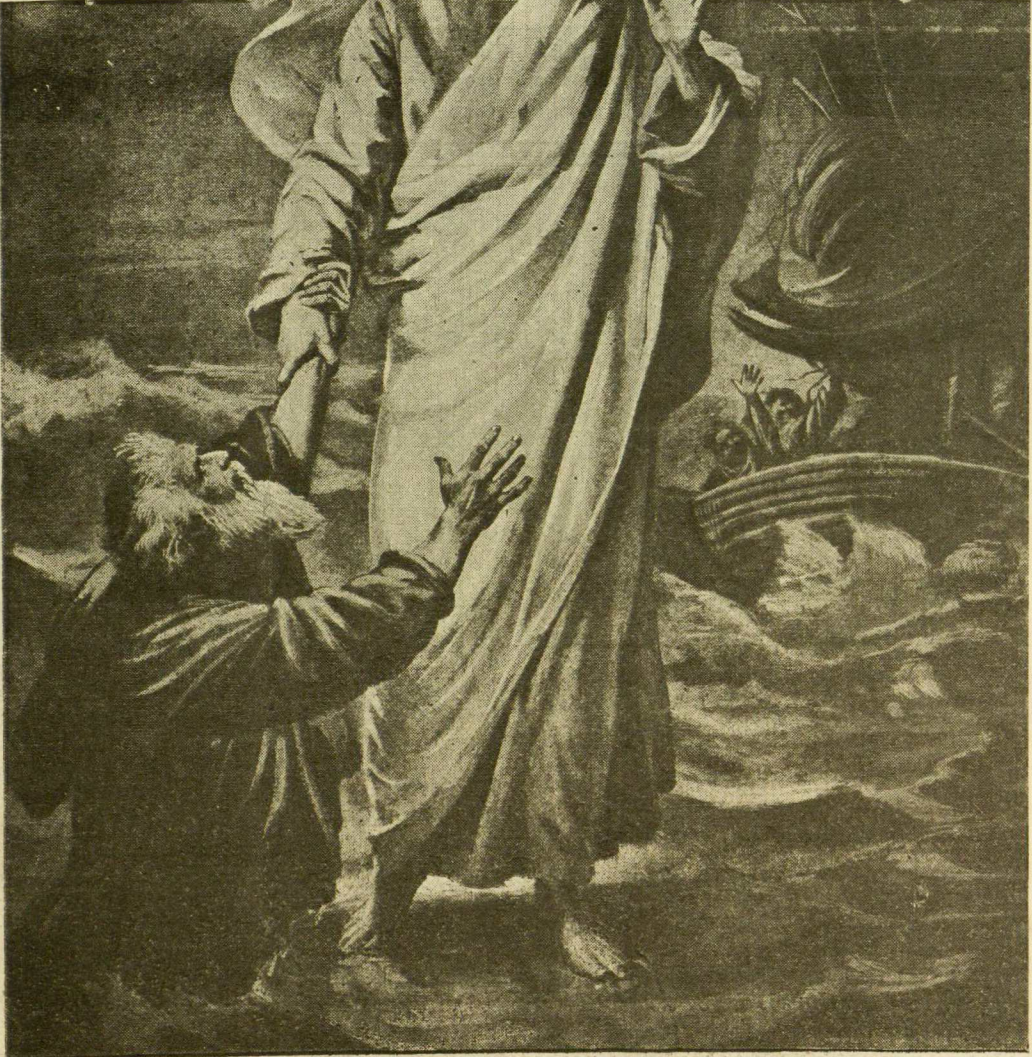

LATVAS

No. 24. Metai VI

Birž. (June) 12, 1926

ĒSR valst.
respublikānē
bibliotēka

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

Metams	\$2.00
Pusei metų	\$1.00
Vienam num.	\$0.05

SUBSCRIPTION RATES:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.05

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,

2334 So. Oakley Avenue

Chicago, Illinois

III SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

L e k c i j a .

I. PETRO 5, 6-11.

MYLIMIAUSIEJI: nusilenkite po galin- ga Dievo ranka, kad jis išaukštintų jus aplankymo metu. Meskite ant jo visą savo rupesni; nes jis jumis rupinasi. Bukite blaivūs ir budėkite, nes jūsų priešininkas velnias aplink eina, kaip kriokias liutas, ieškodamas, ką prarytų, jam priešinkitės, tvirti tikėjimu, žinodami, kad tie patys kentėjimai atsitinka jūsų broliams, esantiems pasaulyje. Visokios malonės Dievas, kurs mus pavadino į savo amžinąją garbę Kristuje Jėzuje pats jus truputį kentėjusius patobulins, sustiprins ir patvirtins. Jam garbė ir viešpatavimas per amžių amžius. Amen.

Yra sunkus kryžius kiekvienam, kurio širdis patiria paniekos, kurio skaisčios viltys niekais dingsta, kurio pastangos neteikia sėkmių, kurio gera valia lieka pergalėta blogais įpročiais, kurio jausmai nesuvaldomi paklydimuose, kurio gyvenimas yra nuolatinė kova, teūsi- baigianti mirties smugiu. Bet ką tie kentėjimai, sielvartos ir vargai reiškia? Juk šitas pasaulis nėra mūsų amžinoji tėvynė. Ateis geresni laikai. Savo kantrybe ir pasišventimu mes rušiame sau amžinai garbei vainiką. Dangus pagyds mūsų visus skausmus ir vargus. Atgavinti šita mintimi, savo visose sielvartose mes turime kreiptis į savo gerąjį Išganytoją. Pas Jį mes rasimė tikros meilės ir paguodos.

E v a n g e l i j a .

LK. 15, 1-10.

ANUO metų artinosi į Jėzų muitininkai ir nusidėjėliai jo klausytų. Pariziejai gi ir Rašto žinovai murmėjo ir sakė: Tas priima nusidėjėlius ir su jais valgo. Tuomet jis pasakė jiems šita prilygini- ma, tardamas: Kas jūsų, turėdamas šimtą avių, jei jam prapultų jų viena, nepalieka devynių dešimtų devynių tyruose ir ne- eina paskui prapulusiąją, kolei ją randa? Ra- dęs ją jis su džiaugsmu užsideda sau ant pečių, parėjęs namon, sušaukia prietelius ir kaimynus ir jiems sako: Džiaugkitės draug su manim, nes su- radau savo avį, kuri buvo prapulusi. Sakau jums, taip bus džiaugsmo danguje dėl vieno nusidėjėlio, darančio atgailą daugiau, nekai dėl devynių de- šimtų devynių teisiųjų, kurie neprivalo atgailos. Arba kuri moteriškė, turėdama dešimtį drachmų, jei pameta vieną drachmą, neužsidega žiburio, ne- šloja namų ir neieško rupestingai iki atranda? Radus sušaukia prietėles ir kaimynes ir sako: Džiaugkitės su manim, nes radau drachmą, kurią buvau pametusi. Taip, sakau jums, bus džiaugsmo tarp Dievo angelų dėl vieno atgailą darančio nu- sidėjėlio.

Kas sergisi girtuoklybės ir su Dievo pagal- ba išgyvena blaivybėje, nukęsdamas blogų žmo- nių išjuokimus, panieką ir persekiojimus, tam Viešpats Dievas suteiks kankinio vainiką. Šv. Augustinas.

Sveikas Ganytojau!

Šiomis dienomis Amerikos lietuvių katalikų troškimas išsipildė. Mes su pasiilgimu laukėme matyti pas save nors vieną aukštąjį Lietuvos Bažnyčios valdytoją. Nuo mūsų iševystės pradžios vyko į Ameriką apsilankyti daugelis įvairių luomų ir profesijų asmenų, ypatingai jų sąaičius padidėjo šiais keliais paskutiniais metais. Jų tarpe buvo valstybės, tautos, partijų ir organizacijų atstovų, bet Bažnyčios atstovo dar niekumet nebuta. Lietuviai katalikai jau nuo seniai jo laukė. Jie laukė ganytojaus, kuris, atvykęs iš tėvų šalies, prakalbėtų į mus savo gimtąja kalba. Tarptautinis Eucharistinis Chicago kongresas davė progos. Pagaliau, po tiek ilgų metų laukimo išvydome savo tarpe mūsų brangų ganytoją — Jo Ekscelenciją Arkivyskupą Jurgį Matulevičių. Todel atviromis širdimis šandie jį sveikiname, tardami jam tikrą nuoširdų lietuvišką pasveikinimą — Sveikas, Ganytojau!

Arkivyskupas Matulevičius yra visiems žinomas asmuo kaip Lietuvoje, taip ir išėivijoje. Šiuo laiku jisai yra ne tiktai vienas žymiausių Lietuvos Bažnyčios vyrų, bet patsai žymiausias. Jo dideli nuopelnai Katalikų Bažnyčiai ir Lietuvos kraštui suteikė jam pirmutinę vietą lietuvių tautoje. Arkivyskupas Matulevičius yra mūsų savas žmogus. Jisai, kaip ir didžiama mūsų lietuvių, yra gimęs ir augęs šiaudinėje pastogėje; ne kunigaikščių, bet ukininkų sunus. Ne savo kilme ir ne turtais jisa: pasiekė

tos aukštos vietos, bet savo darbštumu, uolumu ir pasišventimu artymo gerovei. Dirbdamas išimtinai Dievo garbei ir žmonių naudai, turėjo Aukščiausiojo palaimos visuose savo darbuose.

Kiekvienam bus įdomu susipažinti arčiau su Jo Ekscelencijos Arkivyskupo Matulevičiaus asmenimi. Jisai gimė Mariampolės parapijoje 1871 metais. Gimnazijos mokslus ėjo Mariampolėje ir Kelcuose. Pabaigęs gimnaziją, jisai įstojo į vietinę dvasinę seminariją. Kadangi rusų valdžia uždarė kuriam laikui Kelcų dvasinę seminariją, tai jaunasai Matulevičius persikėlė į Varšavos seminariją. Pasižymėjęs gabumais, 1895 metais dvasinės vyriausybės buvo išsiųstas į Petrapilės Dvasinę Akademiją, kurią baigė 1899 metais, gaudamas šv. teologijos magistro laipsnį. Nesitenkindamas įgytu mokslu, kun. Matulevičius išvyko į užsienį, į Friburgo universitetą Šveicarijoje. Čia jisai parašė lotynų kalba knygą "Rusų mokslas apie pradinio teisingumo stovį". Už tą veikalą jaunasai mokslininkas gavo šv. teologijos daktaro laipsnį. Užbaigęs aukštuosius mokslus, sugrįžo į savo vyskupiją.

Savo darbuotės pradžioje buvo paširtas Kelcų dvasinės seminarijos profesorium ir rektorius pavaduotoju. Tačiau neilgai čia tesidarbavo. Sunkiai susirgęs, išvyko į Varšavą gydytis. Pasveikęs, pasiliko Varšavoje, besidarbuodamas mokyklose, darbininkų organizacijose; leido darbininkams laik-

raštj. Varšavos katalikai greitai pamilo savo dvasios vadą ir labai gailėjosi, kuomet 1907 metais Petrapilės Akademijos vyresnybė pakvietė jį į profesorius. Du metu vėliau kun. prof. Matulevičius buvo paskirtas Dvasinės Akademijos inspektorium. Jo mokiniai mini kun. prof. Matulevičių su didžiausia pagarba kaip vieną geriausių Akademijos profesorių.

Kun. prof. Matulevičius — gilaus tikėjimo žmogus. Jam labai patiko vienuolinis gyvenimas. Augdamas Mariampolėje, jisai turėjo užtektinai progos prisiziūrėti Tėvų Marijonų pamaldumui ir jų darbštumui. Jisai labai norėjo pas juos įstoti, tuo labiau, kad vienuolija mažėjo; naujų kandidatų rusų valdžia neleido priimti. Negalėdamas tai padaryti viešai, kun. prof. Matulevičius įstojo į vienuoliją slapta. Tais laikais apie dabartines politines perversmes niekas dar nė nesvajėjo. Todel, taikindamasis prie aplinkybių, kun. Matulevičius pertvarkė Tėvų Marijonų vienuoliją; jisai pakeitė kai kuriuos josios įstatymus ir vienuolių rubus pritaikė prie tuometinės gyvenimo padėties. Šitą visą naują tvarką šv. Tėvas pilnai užgyrė ir naujai pertvarkytai vienuolijai suteikė savo palaiminimą.

Dabar kun. Matulevičius savo visą širdį įdėjo į vienuolijos ugdymą. Jam į pagalbą stėjo jo artymas draugas, kitas Petrapiėls Dvasinės Akademijos profesorius kun. Pranas Bučys, kuris mums amerikiečiams lietuviams yra labai gerai žinomas ir visų aukštai gerbiamas. Mirusio vienuolijos generolo

kun. Senkaus vieta atateko kun. Matulevičiui. Jisai, pasitraukęs iš Petrapilės Dvasinės Akademijos, nuvyko į Šveicariją Friburgan ir čia atidarė naują vienuolyną, į kurį atvyko iš Lietuvos daugelis kunigų ir mokinių. Tuo pačiu laiku jisai atvyko į Ameriką ir įsteigė kitą vienuolyną Chicago mieste. Daugelis dar atmena tas paskaitas, kurias tuomet kun. prof. Matulevičius laikė lietuviams Amerikos didžiuose miestuose.

Karui pasibaigus Marijonų vienuolija pradėjo sparčiai plėstis. Šiandie jėje yra 220 narių, kurių tarpe 57 kunigai ir du arkivyskupu. Geriausia Tėvai Marijonai gyvuoja savo tėviškėje — Lietuvoje. Lietuviai turi nuosavas įstaugas dar Suvienytose Amerikos Valstybėse (Chicagoje), Italijoje (Romoje) ir Lenkijoje (Varšavoje). Be lietuvių yra dar ir kitų tautų, butent — Latvijoje, Gudijoje ir Lenkijoje. Retas kuris vienuolijos įsteigėjas savo gyvenime matė tą vienuoliją išaugusią ir išsiplėtusią į didelę organizaciją. Jo Ekselencija Arkivyskupas Matulevičius gali pasidžiaugti po 15 metų vienuolijos atnaujinimo gražia josios plėtote. Dievui laiminant, Tėvų Marijonų vienuolija auga ne metais, bet mėnesiais.

Nepaprastą kun. Matulevičius pasišventimą Bažnyčios gerovei greitai pastebėjo dvasinė valdžia. Kuomet baigiantis karui, reikėjo surasti tinkamas Vilniui vyskupas, atsirado didelių kliūčių. Buvo reikalingas toksai žmogus, kuris būtų vertas užimti tą aukštą vietą, bet kartu, kas sunkiausia, kad jisai tiktų lietuviams, lenkams ir gudams. Ir

tokių asmenimi buvo kun. Matulevičius. Jisai savo aukštu mokslu, giliu tikėjimu, pavyzdingu gyvenimu ir tautų pakenčiamumu kaip tiktai atatiko tai vietai užimti.

Mišrią trijų tautų vyskupiją valdyti buvo nelengva. Atvykęs į Vilnių, vyskupas Matulevičius, tuojau pasirupino ir gudų kalbos išmokti, kad galėtų susikalbėti su visais savo globai pavestais žmonėmis jų prigimta kalba. Tai buvo visoje Lietuvoje, pirmutinis vyskupas, kuris pasistengė išmokti valdomųjų žmonių kalbos. Kuomet Vilnių valdė lietuviai, buvo visa gerai. Pagrobus kraštą lenkams, prasidėjo pavergtųjų tautų — lietuvių ir gudų — vargai. Kratos, ištrėmimai ir kalėjimai buvo kasdieninis pavergtųjų gyvenimas. Ir visa tai giliai atsimušė jautrioje ganytojaus širdyje. Ką jisai pergyveno Vilniuje lenkų okupuotės metu, vienas Dievas težino. Pagalios 1925 m., Jo Ekscelencija Vyskupas Matulevičius paprašė šv. Tėvo paliuosuoti jį nuo Vilniaus vyskupo pareigų. Šv. Tėvas jo prašymo išklaušė.

Jo Ekscelencija Vyskupas Matulevičius atvyko Romon. Šv. Tėvas pažino jį nuo seniai; jo dideli gabumai, bešališkumas ir tikėjimo reikalų branginimas buvo žinomi šv. Tėvui. Todėl jisai pakelia Jo Ekscelenciją Vyskupą Matulevičių į arkivyskupus ir pasiunčia jį nepaprastai svarbiais reikalais į Lietuvą, kad jisai sutvarkytų Lietuvos pakrikusius bažnytinius reikalus. Toji pasiuntinybė Arkivyskupui Matulevičiui pasisekė kuo geriausia. Jisai at-

skyrė įvairius Lietuvos kraštus nuo svetimos valdžios ir šukurė joje vieną provinciją, tepriklausomą pačiam šv. Tėvui. Tuomi užsibaigė ilgų šimtmečių svetimtaučių viešpatavimas Lietuvoje. Iki pereinusių metų katalikiškosios Lietuvos santykiai su šv. Sostu buvo žymiai suirę. Jo Ekscelencijai Arkivyskupui Matulevičiui pasisekė tai visa atitaisyti. Šiuomi jisai nusipelnė visų Lietuvos katalikų meilę ir prisirišimą.

Lietuvos reikalai yra mūsų reikalai. Jeigu Jo Ekscelencija Arkivyskupas Matulevičius tiek daug padarė mūsų tautai, tai kuo mes jam už tai atsilyginsime? Jisai šandie, važiuodamas į Tarptautinį Eucharistinį Kongresą, atvyko ir mus aplankyti. Kadangi Jo Ekscelencija Arkivyskupas Jurgis Matulevičius yra mūsų dvasios ganytojas ir mūsų tautos darbuotojas, mes turime pasirupinti bent tiek, kad tą keletą mėnesių jo gyvenimo pas mus būtų pilnas jam mūsų dėkingumo pareiškimas. Savo svetingumu ir nuoširdumu įrodykime kaimynams, kad gerbės vertus asmenis mes mokame pagerbti. J. N.

Dievas nežiuri mūsų maldų matematikos — kiek maldų mes kalbame; Jisai nežiuri jų retorikos — kaip gražiai jos sudėstytos; Jisai nežiuri jų muzikos — kaip gražiai jos skamba; Jisai nežiuri nė jų logikos — kaip taisyklingai jos seka; Jisai nežiuri mūsų maldų nuoširdumo — kaip giliai jos kyla iš mūsų širdies. Dievas neieško gražių žodžių, bet širdies stavio. Neregis tetarė — “Viešpatie, kad aš regėčiau!” Muitininkas — “Viešpatie, pasigailėk manęs nusidėjėlio!” ir jisai buvo išklauskintas, parisiejęs gi pasmerktas. Neužmirškime, kad nužemintos ir sugraudintos širdies Viešpats niekuomet nepaniekins.

K. Dembskis.

Sąžinės Ramybė.

11. Leisti laiką su maldingais, dievobaimingais žmonėmis ir vengti pavojingų santykių su ištvirkusiais ir netikinčiais; taipogi vengti priežasčių ir sąlygų, vedančių į nuodėmę.

12. Su pastovumu stengtis įgyti reikalingiausių dorybių ypač priešingų mūsų palinkimams bei ydoms ir svarbiausia nusižeminimo; taipogi Dievo ir artymo meilės.

13. Visiškai atiduoti kasdien save pavedant Švenčiausios Panelės Marijos globai; Ją reikia gerbti jautriausiu maldingumu, kaip mūsų Motiną; kasdien reikia paaukoti Jos garbei kokį nors darbą, ir kokį nors sava valia daromą mainimąsi.

14. Iš ryto, vidudienyje ir vakare atkalbėti "Viešpaties Angelas".

15. Kasmet atlikti gerą išpažintį iš praėjusių metų.

Malonės stovio ženklai.

Ženkla, kurių pagalba galime sužinoti ar mes esame malonių stovyje, kuriame atsiektume išganymo? Tą klausimą išrišus, tikrai mūsų sąžinė nurims, nes ji aiškiai matys amžinąjį savo gyvenimą, jei sužinosime, jog mes nėsame Dievo malonėje, ir-gi nereikia mums nusiminti, tik stengtis taip tvarkyti tolimesnį savo gyvenimą, kad atgal įėjus tų malonių. Štai tie ženklai:

1. Nuodėmių neapykanta, ar tai papildytų, ar dar busiančių nuodėmių. Štai Psalmininko žodžiai: "Kurie myli-

te Viešpatį, neapykantoje laikykite pyktį." Jei širdingai neapkęti kiekvieną mirtiną nuodėmę, ir esi pasirijęs geriau mirti, negu Dievą užrustinti, tai gali būti tikras, sako šv. Bazilius, jog esi liuosas nuo nuodėmės.

2. Įsakymų užlaikymas yra rankena malonių ir išganymo, nes Viešpats aiškiai sako. Kas turi mano įsakymus ir juos užlaiko, tas yra, kurs mane myli. Dar labiau busi užtikrintas išganymu, jei prie įsakymų laikymo pridėsi dar Evangelijos patarimus.

3. Artymo meilė gludi ne žodžiuose, bet darbuose, kaip sako šv. Raštas: "Tą įsakymą turime nuo Dievo: kad, kurs myli Dievą, mylėtų ir savo brolių." (šv. Jonas 4, 21). Taigi jei gerai darai savo artymui, kad Dievui įtikti, jei jį pagal savo išgalių šelpi, jei geru atsilygini už blogą, tai esi malonėje, kaip nupiešta ugnis nešildo, taip ir žodžio meilė niekam nėra naudinga.

4. Nužeminta išpažintis, atlikta iš visų sunkių nuodėmių, su gailėsiu ir tvirtu pasirijimu pasitaisyti. Mylimiausieji, jei mūsų širdis mus neapkaltingai, turime vilties Viešpatyje; geras yra turtas, kas sąžinėje nejaučia nuodėmės. Ir jei kas paskui jau sunkiai nenusideda, tai jau pašvenčiamosios malonės žymė, nes pagal teologų nuomonės, žmogus, nors ir maldingas, ilgai negali ištesėti nepapuolęs sunkion nuodėmėn, neturėdamas stiprinamosios malonės.

Gyvenkite manyje, sako Kristus, o aš jumyse gyvensiu. Taigi kas sunkiai nusideda, tas tikrai yra Dievo malonėje. "Parodyk man sielą, sako šv. Bernardas, kuri ne tik dabar, bet jau nuo sena gyvena Kristuje, tai ta tikrai Jį laiko sužiedotiniu". Kas jaučias tokiu esąs, tegu stengias tokiu ir toliau pasilikyti; tegu saugosi nupuolimo.

5. Pasibiaurėjimas kasdieninėmis nuodėmėmis ir didelė Dievo meilė: kas retai, ir tik per užsimiršimą nusideda kasdieninėmis nuodėmėmis, o paskui už jas apgailestauja ir iš jų atlieka išpažintį, kas ypatingai myli Dievą, džiaugiasi Jo tobulybėmis, rupinasi Jo garbe, tai nėra abejonės, jog tas yra Jo mylimas ir turi Jo malonių: "Jei siela myli, sako šv. Bernardas, tai tegu neabejoja, jog ji yra mylima."

Jei, dievobamingas Skaitytojau, jautiesi esąs malonių stovyje, tat už tai dėkok Dievui, buk labai nužemintu, kad neprarastum malonės, kaip kad angelai dangų prarado. Kasdien Jo maldauk stiprybės, kad tame stovyje iki mirčiai ištvirtumei. O jei priešingai, tai bijokis, stengkis kuogreičiausia iš tos

nelaimės išbristi: nes pragaras po tavo kojų, į kuri tučiuojau įkrisi, jei tik toje nemalonėje numirsi.

Taip, brangusis, pažvelgęs į savo ateitį, kurią tu pats šiokiu ar tokiu būdu gali numatyti laimingą ar nelaimingą esant, nieko nelaukdamas, taisyk savo praeitą gyvenimą, o jau tavo ateitis tebuna laimingesnė. Nežiurėdamas į statomas piktosios dvasios, pasaulio ir tavo paties sugedusio kuno kliutis, ženk tiesiu keliu į amžinastį. Neilga kiekvieno žmogaus kelionė: ateis valanda — turėsi peržengti amžinybės slenkstį. Ar nesijausi tuomet laimingas, jei tavo sąžinė nieko tau neišmėtinės, jei ji nurimus lauksis Aukščiausiojo užmokesnį.

Varge ir kančioje šią trumpą kelionę keliavau, savo darbu ir triusu Tau, Viešpatie, padedant, pasiekiau kelionės uostą ir laukiu laimingojo rytojaus.

Džiaugiuosi ir linksminuosi kuomet girdžiu Apaštalo žodžius: "Nei akis negėjo, nei ausis negirdėjo, nei į žmogaus širdį neįėjo, ką Dievas prirengė tiems, kurie Jį myli."

Kun. I. Abromaitis, M. S.

Atsakymai į Paprasčiausius Priekaištus Tikėjimui.

Toks yra tikėjimas. Jis tetvarko ir aukština protą. Jis jį palieka laisvu savo srityje; ir kai gamtos galios prieina savo rybas, tikėjimas ateina jam pagalbon. Pakelia jį aukščiau ir padeda jam įeiti į naują antgamtinę dieviškąją sri-

tį, net pasiekti Dievo paslaptis.

Aš tikiu į religijos paslaptis kaip į gamtos paslaptis, nes aš žinau, kad jos yra.

Aš žinau, jog gamtoje yra paslapčių delto, kad jos yra mano neapvi-

liamos liudininkų prirodytos, butent mano palytėjimai ir paprastas protas, t. y. *sensus communis*.

Aš žinau kad religijoje yra paslapčių delto, kad jos yra mano pasitikimiausiojo liudininko, Jėzaus Kristaus ir Jo Bažnyčios pripažintos. Mano protas man padeda teirautis ir svarstyti liudimo vertę. Kartą gi per filozofiją, kritiką ir savo rimtą protą aš esu perkratęs faktus, kurie man parodo tiesą, dievystę, tų liudymų neklaidingumą ir tikrumą. Mano protas pabaigė savo darbą, tikėjimas turi užimti jo vietą; protas atveda mane prie tiesos, o tikėjimas man duoda pamatyti pilną, giedrą šviesą. Tiesa kalba ir man reikia klausyti, atverti savo širdis, tikėti ir jį garbinti.

Mano tikėjimas į krikščioniškąsias paslaptis yra tat ypatingai protingas. Jis parodo tvirtą, pastovų ir logišką protą. Mano protas man pasakė: Tie liudininkai negali tavęs klaidinti, nė klysti. Jie atneša tiesą iš dangaus. Aš nebučiau ištikimas savo protui, jei aš netikėčiau Jo žodžiui.

Tai apgailėtina proto silpnybė te tikėti, ką tesupranti.

XVII.

Aš maloniai tikėčiau, bet aš negaliu.

ATSAKYMAS. Grynas vylius, skytas melas, kurs tamstos nepateisins Didžiojo Teisėjo akyse, Kurs mums pasakė kad "kas tikės į Jį, turės amžinąjį gyvenimą; kas netikės į Jį, jau pasmerktas."

Tamsta negali tikėti? Ką-gi esi da-

res, kad pasiekus tikėjimą? Kas pageidauja sėkmės, pageidauja ir priemonių; kas niekina priemones, aiškiai parodo, kad jis nelabai rupinas sėkmėmis.

Tamstos gi padėtis, jei tamstai stinga tikėjimo, yra tame: arba tamsta nepasirinkai priemonių tai pasiekti, arba jų tvirtai ir sąžiningai nepasiskyrei; kas reiškia beveik tą pat.

1) Ar tamsta meldies? Tai pirma sąlyga visų Dievo dovanų. Todėl pirmiausia reik melsti tikėjimo, kurs yra visų brangiausia ir pamatinė sąlyga kitoms malonėms. Ar Dievo meldei tos malonės? Ar Jo prašei tikėjimo? Ar tamsta kartais nesimeldei, nejausdamas labai gilaus noro tikėti; gal kartą, kitą pasimeldei, bet netęsdamas savo maldos iš baimės, kad Dievas kartais ją suteiktų.

Ar turėjai, kai meldeis ir ar turi dabar gilų, tikrą, gyvą norą tikėti ir buti krikščioniu? Tuli prašo doros, bet labai bijo, kad jos kartais negautų.

2) Ar nagrinėjai religiją su tikra tiesos meile? Ar neesi gi matęs abejo-tojų, nagrinėjančių bedievybę? raštuose? Taip, be abejo mokykis Prancuzijos papročius pažinti Anglijoje, Lietuvos — Kinijoje. Ar kuomet pasiklausei mokyto kunigo, arba nors apšviesto tikinčio krikščionio apie tai; kam išdėstytojei savo sunkenybės ir kas paaiškintų jas? Puikybė klesti žmogaus širdyje ir dažnai užstoja tam kelią. Kaip žvirblis, tamsta, pakliuvi į puikybės spąstus ir negali ištraukti, kadangi ji glosto tamstos širdelę.

3) Ar tamsta pasiryžęs, jei Dievas

duotų tikėjimo, gyventi pagal Jo šventus ir pastiprinančius įsakymus, kauti savo aistras, darbuotis savo šventenybei, atnašauti Dievui aukas, kurių Jis pareikalaus nuo tamstos?

Štai, brangusai, kur tamstos tikroji netikėjimo priežastis! Štai, žodžiu, bedievių širdis; jų aistros, ne protas, randa tikėjimą sunkiu labai varginančiu. Šviesa atėjo į pasaulį "sako Išganytojas", gi žmonės pamėgo labiau tamsybę už šviesą, kadangi jų darbai yra blogi". Širdis valdo protą. Visi tamstos prirodymai yra moteriškės pasididžiavimai, be jokio tikslo; tiesa, neklausytini. "Nieko nėra kurtesnio už neklausantįjį", sako patarlė.

Ta tamsybė, toji tiesos nežinia; žodžiu, ta aklybė yra sauvalė ir pasmerkta davinyje; nepateisinama savo priežastyje. Štai kodel Viešpats Jėzus Kristus pasakė, kad visi netikintieji yra nuteisti iš anksto, nes jie niekina tiesą.

Buk geros valios kuomet nagrinėji religines tiesas; neklausyk įtarimų; melsk Dievo šviesos su atvira ir ištvėriminga širdimi; išdėstyk savo abejones pas malonų ir apšviestą kunigą; buk pasirengęs gyventi pagal tikėjimą, kai dieviškoji šviesa tvaskės tamstos prote: ir aš tamstai sakau, Jėzaus Kristaus vardu, kad tamsta netrukus įtikėsi ir busi geru kataliku.

XVIII.

Visos tikybos yra geros.

ATSAKYMAS. Visos tikybos yra geros toje prasmėje, kad yra geriau kam-nors tikėti negu niekam. Yra ge-

riau turėti šiokią tokią tikybę negu neturėti jokios. Nejaugi tas pats buti tikru Dievo garbintoju arba klaidatikiu tamsuoliu spigliuotuose gyvenimo takuose? Tikėti į tiesą ar melą?

Tamsta gal manai, jei žmogus yra geras visuomenės narys, mažai tereiškia ar jis stabmeldys, ar žydas, ar turkas, ar protestantas, ar krikščionis, ar katalikas, kadangi, pasak tamstos, visos tikybos yra žmogaus svajonės, apie ką Dievas iš tiesų tesirupina visai mažai.

Meldžiu, tamsta, pasakyk man kur radai tą mokslą? Kas gi apreiškė tamstai, kad visi garbinimo budai, kuriuos matome pasaulyje, yra lygiai Dievui patinkami?

Kadangi yra pasaulyje klaidžių ir klaidinančių tikybų — ar tai yra delto, kad nėra jokios tikros tikybos? Kadangi žmogus apsuptas apgavikais, ar negalima jau rasti jokio tikro prietelio?

Tamsta radai, kad Dievas ta pačia meile priima krikščionį, kurs garbina Jėzų Kristų, ir Žydą, kurs temato Jame baisų išgamą? Kad gera ir teisėta stabmeldžių kraštuose garbinti Jovijų, Marsą, Venerą užuot vieno Aukščiausiojo Dievo? Duoti dieviška garbė šventiems krakadiliams ir jaučiui Apis Aigipto žemėje? Atnašauti pas feniečius savo vaikus ant dievaičio Moloko aukuro? Galijoje ir Meksikoje skersti tukstančiai nelaisvių žmonių aukų baisiems stabams, kuriuos ten garbina? Kitur nusilenkti prieš medį, akmenį, cibulį, gyvulių pasmirdusias liekanas, mešlą?

(Bus daugiau).

Tretininkų Žinios.

TRETININKAMS SKIRTI ATLAIDAI.

Sventieji Tėvai suteikė tretininkams didelių gausių atleidų. Kiekvienas brolijos narys gali tuos atlaidus įgyti, jeigu jisai tiktai prisilaiko reikalingų tiems atlaidams įgyti sąlygų. Tosios sąlygos yra paprastos, butent išpažintis ir šv. Komunija. Jeigu tretininkas eina kas savaitę išpažinties, tai nereikia eiti tuo kartu išpažinties, kuomet nori atleidų įgyti. Po priėmimo šv. Sakramentų, kaip visuomet, reikia sukalbėti septyni poteriai, sulig šv. Tėvo intencija, kad galima būtų apturėti visos teikiamos malonės.

Tretininkams teikiami atlaidai yra dveji — visuotiniai ir paprastieji. Visuotinius atlaidus tretininkai gali įgyti sekančiomis dienomis: — 1) įstojimo į broliją dienoje; 2) įžadų priėmimo dienoje; 3) mėnesinio susirinkimo dienoje, kuomet tretininkas dalyvauja susirinkime ir bažnyčioje pasimeldžia šv. Tėvo intencijai; 4) sekančiomis šv. įsteigėjų dienomis; 4 d. spalio mėnuo — šv. Pranciškaus gimimo dienoje, 12 d. rugpjūčio m. — šv. Klario dienoje, 2 d. rugpjūčio m. — Angelų Karalienės dienoje ir vieną kartą metuose toje dienoje, kurioje vietinė tretininkų kuopa apvaikšioja savo įstijimo dieną.

Vieną kartą kiekviename mėnesyje. Dieną gali pasirinkti patsai asmuo, kuomet jam patiks. Tiktai jisai turi padaryti kokį nors gerą darbą, kaip pavyzdžiui suteikti kokią nors išmaldą, ir turi pasimelsti bažnyčioje sulig šv. Tėvo intencija. Kiekvieną kartą, kuomet per aštuonias dienas atlieka šv. misijas arba kokius nors dvasinius lavinimus. Mirties valandoje, kuomet ištars Jėzaus vardą, arba negalėdami kalbėti bent širdimi kils prie Viešpaties Dievo.

Tretininkai gali įgyti du kartu į metus šv. Tėvo palaiminimą. Kiekvieną kartą reikia pasimelsti šv. Tėvo intencija. Lygiai šita paties teise gali gauti tąjį palaiminimą sekančiose dienose: Jėzaus Kristaus Užgimimo arba Kalėdų dienoje, per Velykas, per Sekmines, Saldžiausios Jėzaus širdies šventėje, Nekalto Prasidėjimo Motinėls Švenčiausios (8 d. gru-

džio m.), penkių šv. Pranciškaus žaizdų dienoje (17 d. rugsėjo m.), šv. Liudo prancuzų karaliaus ir Tretininkų Santvarkos globėjo (25 d. rugpjūčio m.) ir šv. Elzbietos madjarų karalienės (19 d. lapkričio m.).

Tretininkai gali apturėti kartą mėnesį visuotinus atlaidus, jeigu kalba penkis kartus Tėve musų, Sveika Marija ir Garbė Dievui Tėvui už katalikų tikėjimo reikalus. Lygiai jiems suteikiama tos pačios malonės, kuriomis naudojasi lenkantieji šventasias vietas, kaip šv. Žemė, Roma ir šv. Jokubo Apaštalo kapas Kompasteloje. Pagaliau tuos atlaidus įgyja dar ir tie, kurie aplanko kartą tą bažnyčią, kurioje gyvuoja Tretininkų Santvarkos kuopa, ir tenai pasimeldžia.

Septynių metų ir tiek gavėnių atlaidų tretininkai įgyja, kuomet išpuola didelės tretininkų šventės, kaip šv. Pranciškaus penkių žaizdų, šv. Liudo karaliaus, šv. Elzbietos madjarų karalienės, šv. Elzbietos portugalų karalienės, šv. Margaretos Kartonietės ir kita dvidešimtį dienų, kurias gali arba patys pasirinkti arba direktorius paskiria.

Visiems tretininkams suteikiama po 300 dienų atlaidų kiekvieną kartą, kuomet jie pas save priglaudžia vargdienius, sutaikina susivaidijusius, dalyvauja katalikiškose iškilmėse, palydi švenčiausią Sakramentą nešamą pasligonį, varptui skambinant atkalba Viešpaties Angelas arba tą maldelę kalba penkis krtus ir paaukoja katalikų tikėjimo reikalams, palydi mirusį, paklydusį pagražina į tiesos kelią, pamokina kitus tikėjimo tiesų arba kokį nors kitą gailastingumo darbą atlieka didesnei Dievo garbei.

Šituos visus atlaidus tretininkai gali paaukoti už vėles, skaistyklėje kenčiančias. *J. N.*

Katalikų Pasaulys

ITALIJA. — Šv. Tėvas pasiuntė laišką kardinolui Van Rossum, kuris yra šv. Kryžiaus bažnyčios garbės klebonas. Tame laiške yra kalbama apie šių metų šv. Kryžiaus jubiliejų. Mat šimet sueina lygiai 1600 metų nuo to laiko, kuomet šv. Elena, imperatoriaus Konstantino motina, atrado tą kryžių, ant kurio numirė pasaulio Išganytojas. Šv. Tėvas savo laiške prisimena šv. kryžiaus atradimo aplinkybes, tuos stebuklus, kuriais buvo patvirtinta kryžiaus tikrumas ir tas malones, kurias taisai išganyto ženklas suteikė ir nuolatos teikia žmonijai. Prie progos išreiškia džiaugsmo, kad rengiamasai atstatyti naujai Sessoriano rumai, kuriuose bus sudėtos šv. kryžiaus liekanos. Baigdamas savo laišką, šv. Tėvas skelbia visiems tikintiems ypatingus šito jubiliejaus atlaידus, kuriuos bus galima įgyti einant paprastomis atlaידų įgijimo sąlygomis.

— Pereitų metų Misijų Parodos apskaičiavimu šiandie misijų dirvoje darbuojasi 122,558 asmenų, kurių tarpe yra 12,702 baltosios rasės kunigai ir 4,080 vietinių rasių kunigai. Dabartiniu laiku yra pusantro milijono katechumenų arba žmonių, kurie ruošiasi trumpu laiku priimti katalikų tikėjimą. Misijų plotuose randasi 26 milijonai klaidatikių-skizmatikų, 217 milijonai magometonų ir 885 milijonai stambeldžių. "Katalikiškų Misijų Draugija" užlaiko 20,878 mokyklų su 1,112,397 mokiniais. Šitas visas išlaikymas misijų draugijai kainuoja 53 milijonus prancužiškų frankų.

— Dr. Frederikas Juozas Kinsman, buvęs Delaware valstybės episkopų vyskupas, prieš pora metų priėmė katalikų tikėjimą, atsižadėdamas savo aukštos vietos Episkopų bažnyčioje. Dabar jisai savo vyskupišką kryžių, išpuoštą brangiais ametisto akmenimis ir auksu, lygiai ir savo žiedą pasiuntė šv. Tėvui kaip didelės pagarbos ir valdžios atidavimo ženklą. Tuos siuntinius šv. Tėvui įteikė kardinolas Merry del Val.

ANGLIJA. — Gauta žinių iš Afrikos, Ugandos, kad du kunigai, kurie medžiojo su trimis vietiniais gyventojais didelį žvėrį, vadinamą hipopotamus, prigėrė. Kuomet medžiotojai buvo laive, žvėris apvertė valtį ir visi

prigėrė. Vienas kunigų buvo olandas, kitas gi airys.

— Londone įsikurė Katalikų Teisingumo Pavargėliams draugija, kuri savo globėju išsirinko palaimintą Tamą Moore, buvusį Anglijos kanelerį. Tokios draugijos pagelbėti pavargėliams pas gydytojus, kur jie gautų sveikatos priežiūrą veltui, gyvuoja visur. Kardinolas Bourne, kuris daug prisidėjo prie šitos draugijos įkurimo, aiškiai pažymėjo, kad dažnai pavargėliai žmonės turi skaudžiai nukęsti vien delto, kad jie neturi užtekinai pinigų savo advokatams apmokėti. Todėl dabar visi pavargėliai žmonės, kuriems tenka apginti teisme savi reikalai, gali kreiptis į šią draugiją ir toji draugija duos savo advokatus, kurie gins pavargėlių reikalus teismuose. Minėtoji draugija lygiai rupinsis ir kalinių reikalais.

— Londone gyvuoja taip vadinama Išpirkimo Gildė, kurios užduotis yra rupintis katalikų reikalais Anglijos šalyse, visokiais būdais jiems padedant atsimiti iš protestantų tai, ką anie buvo jiems paveržę. Toji draugija ne seniai turėjo savo susirinkimą. Svarbiausiu klausimu buvo atpirkimas daugelio protestantiškų bažnyčių, kurios tuščios laukia pardavimo. Protestantai žymiai pradeda nustoti tikėjimo ir todėl randasi daug tuščių, bet dar neblogų maldos namų, kurie tinka bažnyčioms. Todėl susirinkusieji nutarė atpirkti tas visas bažnyčias iki kol katalikiškos parapijos nepraturtės, kad galėtų pasistatyti sau gražesnes. Kardinolas Bourne nuomonė, kad šv. Mišios yra ryšys, kuris riša žmogų su Dievu. Kuomet žmogus pradeda nelankyti šv. Mišių, jisai nusotoja savo tikėjimui. Todėl reikia turėti daug bažnyčių, kad žmonės be didelių keblumų juse galėtų lankytis ir tokiu būdu palaikyti savo širdyje gyvą tikėjimą.

PRANCUZIJA. — Nancy mieste įvyko katalikų suvažiavimas. Atvykusių iš kitur vietinių žmonių susidarė minia iš 70 tukstančių asmenų, kurie savo manifestacijoje reikalavo, kad Prancuzijos valdžia gražintų katalikams jų atimtas teises. Miniai vadovavo, kaip paprastai, generolas Castelnau. Kartu su juo buvo ir 5 vyskupai. Jeigu katalikai tikrai pa-

reikalaus sau priklausomų teisių gražiamo, tai valdžia neatsispirs, bet turės visa gražinti.

— Pernai panašioje katalikų manifestacijoje Marselio mieste nukentėjo daugelis katalikų šeimynų. Tuos nuostolius jiems sudarė pati valdžia. Nuskriausti žmonės vietinę valdžią padavė į teismą. Iškilo įdomi ir sensacinė byla, kuri užsibaigė tuomi, kad vietinė valdžia nukentėjusiems turėjo užmokėti 516,900 frankų.

Šv. Tėvas Pijus XI suteikė gražių dovanų J. E. Arcivyskupui Pr. Karevičiui. Kaip žinoma, J. E. Arcivyskupas Karevičius, jausdamas pašaukimo į vienuolinį gyvenimą, atsisako nuo vyskupavimo ir paprašė Šv. Tėvą, kad leistų jam stoti į Marijonų Kongregaciją. Šv. Tėvas maloningai patenkino kilnų norą J. E. Karevičiaus; bet, norėdamas drauge parodyti, kaip giliai jis įvertina daromąjį Ekselelencijos žygį, paaukštino jį Arcivyskupo titulu ir jam esant prieš Velykas Romoje suteikė nepaprastai gražią ir brangią dovaną, butent artistinių darbo palmę. Reikia žinoti, kad Verbų sekmadienį kasmet yra aukojamos palmės Šv. Tėvui, kurias jis sulyg Bažnyčios apeigomis šventina tą dieną. Šiemet tarp kitų Šv. Tėvui buvo paaukota nepaprastai gražaus darbo palmė pagaminta kamedulių-vienuolių, kurios jau nuo šimto metų jas gamina Popiežiams. Šiemet sukakant šimtui metų, kaip joms buvo Leono XII suteikta privilegija gaminti Popiežiams palmes, vienuolės pasirupino ją ypatingai gražiai padaryti. Be artistinio palmės lapelių suglaudimo ir papuošimo įvairiomis dailiai sudėstytomis gėlėmis palmė yra padailinta nepaprasto gražumo paveikslu, kurį nupiešė garsus tapytojas italas Giustiniani. Paveikslas vaizduoja reginį, kaip Leonas XII prieš 100 metų teikia kamedulėms teisę gaminti popiežiams palmes. Šią tai palmę šv. Tėvas Pijus XI padovanojo J. E. Arcivyskupui Pr. Karevičiui. Ekselelencija gi pagabeno ją į Mariampolę. Čia ji, kaipo istorinės ir dailės vertės paminklas, yra patalpinta Marijonų Muzejuje.

Šv. Tėvo Pijaus XI žodis tretininkams-ems. Šiemet sueina 700 metų nuo šv. Pranciškaus Asižiečio mirties. Šv. Tėvas Pijus XI šitam jubiliejui paminėti išleido raštą, kuriuo ragina visą katalikų pasaulį švęsti šito garsaus vyro

ir nepaprasto šventojo atmintį. Tarp kit ko Šventasis Tėvas kreipiasi į šv. Pranciškaus tretininkus-es, kviesdamas juos ypatingai šiemet pasirodyti tikrais Šventojo pasekėjais, idant ir savo gyvenimu ir darbais apaštalavimo skleistų tarp katalikų visuomenės kilnius šv. Pranciškaus obalsius ir tuo budu tikrai taptų Kristaus kareiviais. Čia reikia pažymėti, kad dabartinis Popiežius yra jau nuo jjaunystės įsirašęs į tretininkų eiles.

Paminklas šv. Pranciškui Asyžiečiui Milane. 700 metų nuo šv. Pranciškaus mirties sukaktuvėms paminėti Milane statomas nacionalis paminklas. Kertinio paminklo akmens pašventinimas įvyko 24 balandžio š. m. Šventinimo apeigas atliko kard. Tosi, Milano Arcivyskupas, dalyvaujant pačiam Italijos valdžios galvai, Mussoliniui, ir milžiniškai miniai, kuri entuziastingai sveikino savo numylėtą vadą Mussolinį ir susigraudinus reišė džiaugsmo dėl valdžios žygio pagerbti didelį Italijos ir visos Katalikų Bažnyčios Šventąjį — šv. Pranciškų.

Kiek yra Marijonų visame pasaulyje? Gautomis iš Romos žiniomis, kurių mums prisūntė Marijonų generalis prokuratorius, Marijonų Kongregacijos narių yra viso jau 220; jų tarpie kunigų — 57; klerikų — 30; broliukų — 53; naujokų ir bandinių — 80. Marijonai turi 10 vienuolynų su 5 novicijatais; veda 4 gimnazijas; užlaiko 5 bendrabučius moksleiviams; valdo 6 parapijas ir administruoja 3 bažnyčias; be to vadovauja misijomis įvairiose vietose.

XVI šimtmečių nuo šv. Kryžiaus atradimo. Šiemet 3 gegužės sukako 16 šimtų metų, kai šv. Elenos rupesniu buvo atrastas šv. Kryžiaus medis, ant kurio mirė mūsų Išganytojas. Didžiausia jo dalis saugojama yra Romoje šv. Kryžiaus bazilikoje. 16 šimtų metų sukaktuvėms paminėti Romoje buvo suruoštos didelės iškilmės, kuriose dalyvavo labai daug žmonių. Tarp kitko buvo atlikta įspudinga procesija Romos gatvėmis. Jubiliejaus atminimui nutarta šv. Kryžiaus bazilikoje pastatyti nauja koplyčia, kurioje išimtinai bus saugojamos šv. Medžio relikvijos.

Lietuvos Žinios

Klaipėdos krašte lietuviškumas stiprėja. Paskutiniu laiku sudaryti 4 nauji lietuvių chorai: Pagėgiuose, Šilutėje, Rūsėje ir pačioje Klaipėdoje.

Nepriklausomybės šventė. Gegužės 15 d., sukako šešeri metai nuo tos dienos, kaip susirinko Lietuvos Steigiamasis Seimas ir tautos rinktiniai atstovai paskelbė Lietuvos Nepriklausomybę, patvirtindami tai, kas buvo padaryta Vilniuje Lietuvos Tarybos 1918 metais.

Tai mūsų tautos šventei paminėti Mariampolės parapijos bažnyčioje buvo iškilmingos pamaldos 10 val. ryte.

Gerai mainas. Trečiadienį 5 d. geg. per turgų vienas vaikinai praeidamas prašinėjo iškeisti 10 litų. Vienas ukininkas gerokai užtraukęs sutiko jo prašymą išpildyti. Po mainų, ukininkas, nuėjęs į krautuvę pirkti sau reikalingų daiktų, pasirodo, kad iš 200 lit. liko tik 50 litų.

Įsitėmė maluną. Malunas, kuris stovi pašėpupyje, (ne tas, kur prie P. Armino g-vės) sekmadienį geg. 9 d. malė, nepaisydamas nei Dievo įsakymo, nei Lietuvos įstatymo. Tą dieną putė smarkus vėjas ir malunininko galvoje vėjas putė: nebenumano žmogelis, kad pasipiktinę katalikai nustos vežė jam miltų malti.

Gailestingos sesers. Vienas ukininkas, nuo Liudvinavo, sunkiai sergančią savo žmoną nuvežė į Kauno ligoninę. Dvi dieni truko pakol, per didžiausią maldavimą, ir tai tik vienos ponios pagalba, tapo užrašytas gailestingos sesers ir laimingai priėjo prie gydytojo. Gailestingos sesers daugiau dėmesio kreipia į inteligentus — ponus, o ne į vargšą kaimo žmogelį.

Kažin, ar visos tokios gailestingos sesers!

Sudegė žmogus. Pažėriuose kažkurie paprasto girtuokliauti. Pardavinėjama slapta. Ne tik šventadieniais, bet ir paprastomis dienomis prisirenka žmonių į tas slaptas smukles ir gerdami skundžiasi, kad litų mažai. Litus prageria, bažnyčios stogas šiaudinis, mokyklos — pusiau šiaudinis, pusiau gontais, bet smuklių stogai bleke žeruoja, gonkos raudonuoja, durys suvertinės, klemkos mišinginės, grindys raudonos, lubos geltonos ir t. t. Vis tai iš tų žmonių pinigų, kurie neša savo skatikus į tas

bankas ir negauna nei sumos, nei nuošimčio.

Atsitinka muštynių barnių, šeimynose nesutikimų. Balandžio mėn. pasigėres vienas ukininkas parėjo namon, atgulė žiburio neužgesinęs, užsidedę namai. Sudegę namai, tvartai, gyvuliai ir pats šeimnininkas. Nieko nepasisėkė išgelbėti.

Mergaičių ukių mokykla. Barzdai (Šakių apskr.) Barzduose žmonių švietimas, palyginus su kitomis apylinkėmis, stovi nežėmai. Jau ketvirti metai veikia mergaičių namų ukių ruošos mokykla. Mokinės priimamos į mokyklą, baigusios pradžios mokyklą. Mokslas tęsiasi dvejus metus. Dauguma mokinių gyvena bendrabutyje, o kurioms netoli, vaikščioja iš namų. Mokykla turi didelius dviejų aukštų namus, kelias mezgamas mašinas ir daug smulkesnių daiktų.

Iš darbų galima pažinti žmogų. Taip ir čia mokinių darbus galima matyti parodose, ruošiamose pabaigoje mokslo metų. Ten matai įvairių siuvinių, juostų, virtuvės išdirbinių ir ko kita.

Visuomenėje ši mokykla turi pritarimą, nes ją lanko net apie 50 mokinių. Reiktų tik palinkėti šiai mokyklai gerai gyvuoti. Tokių mokyklų turėtų būti bent kiekvienajame apskrityje, nes mergaitėms ji butinai reikalinga.

Obstas — amžinas žydus. Vilnius, (Elta.) Kilus Lenkijoje neramumams, iš Vilniaus pabėgo žinomas "Dz. Wil." žūlas, Pilsudskio priešas — Obstas. Del to "Vilniaus Aidas" rašo: Mieste eina gandų, kad jis dar šio mėnesio 14 d. atlikęs šv. Dvasios bažnyčioj išpažintį, apsisvilkęs pavargėlio rubais, basas, pasiėmęs storą lazda, krepšius ir pasibarčius galvą pečiaus, iškeliavęs į šiaurės pusę, iš kur dar iki šiol negrįžęs, Bijomasi, kad Obstas nepasidarytų amžinu žydu.

Neleido lietuvių ukininkų suvažiavimo. Vilnius, Sekminių antrą dieną Vilniuj buvo kvieštas lietuvių ukininkų suvažiavimas. Tačiau vietos valdžia nedavė leidimo. Esą del paskutinių įvykių Lenkijoje. Birželio 27 d. suvažiavimas vel bus bandoma saukti. Per Sekmines lietuviams taip pat buvo uždrausta vaidinti "Varpininkai."

MUSŲ DARBAI

(Tąsa).

Tulas ir universitetą išėjęs nemoka apseiti su žmonėmis, nes nemoka valgydamas laikyti šakutės nei peilio, nežino kitų mandagumo taisyklių. Šitiems dalykams negali būti pamokų. Bet auklėtojai, nuolat budami su mokiniais, kaip motina su vaikais, išmokina juos tų mažmožių, kurie tiek daug reiškia vėlesniame gyvenime.

Augštesniųjų klasių gimnazistai, pasižymėję mokslingumu, leidžiami susipažinti su Marijonų knygynu, kuris yra tarp pačių didžiausių bibliotekų Lietuvoje.

Moksleiviai gyvena augštuose šviesiuose šilčiuose namuose turinčiuose centralinį šildymą, vandentiekį, kanalizaciją ir elektros šviestą. Porą savaitių pabuvę tuose rumuose gimnazistai mokės apseiti Europos sostinėse su jų namų įtaisais.

Kunui lavinti yra dvi aptvertos aikštės prie pat upės. Patogi vieta žaidimams, gimnastikai sportui ir maudynei. Čia pat didokas sodas.

Amatai gimnazistams neprivalomi, bet norintieji turi progos susipažinti su jais prie to paties kiemo, nes ten dirba staliai, šaltkalviai, knygrišiai ir kurpiai.

Stipendijos. Prie gimnazijos yra 1) Arcivyskupo Matulevičiaus fondas ir 2) kun. Bučio fondas. Antrasis yra tuo vardu pavadintas sulig Amerikos Lietuvių Federacijos noro. Tame fonde yra 10,000 litų duodančių po 5 nuošimčius metams. Arcivyskupo Fondas yra daug didesnis. Abiejų fondų nuošimčiai dalinami gabiams ir tvarkingiems mokiniams. 1925-6 mokslo metais tų fondų nuošimčiais naudojami 21 mokinys.

Norintieji įstoti tesikreipia šiuo adresu: **Dr. J. Totoraitis, Marijonų Gimnazijos Direktorius, Universiteto Profesorius, Mariampolė, Bažnyčios g. Nr. 18.**

Chicago Marijonų Remėjų skyriai suskato veikti. Jie daro tankius susirinkimus, renka vis

daugiau narių, informuoja visuomenę su Marijonų vienuolijos darbais ir reikalais. Jų darbas nelieka be vaisių: skyriai didėja, parama auga.

Dabar jie sumanė surengti išvažiavimą į Marijonų farmą, kurion nori sutraukti daug žmonių ir juos patraukti prie naudingo darbo.

Nors kitose vietose, kuriose yra Marijonų Remėjų skyriai nesimato tiek daug gyvumo, bet, matyt, kad ir tenai veikiama, nes ir metiniai mokesčiai ir šiaip aukos nuolatos eina.

Chicago Marijonų Kongregacija, gerų žmonių remiama, stiprina savo jėgas. Ji tvarko, taisydo pas save viduje; rengia jaunuosius, kuriems teks dabartinių sėstančių Marijonų vietas užimti. Šiuos darbus bedirbdami žiuri į ateitį, daro naujos kolegijos planus, svarsto, kokioje vietoje prisieis kolegija statyti.

Gal Remėjams ne visai aišku, kas tai yra pastatyti Kolegijai namas, bet Marijonams, kuriems tas darbas visuomenės yra pavestas, gerai žino, kaip jis yra sunkus.

Geriausią jų norai nieka čia negali nuveikti. Jie susidaužo į vieną kietą uolą — į pinigų stoką.

Jei tektų dabar statyti kolegija, reiktų užsitraukti paskolos kelias dešimtis tukstančių. Pridėjus ją prie dabartinės skolos, pasidarytų nepakeliama našta, po kurios sunkumu gal reikia visai Kongregacijai sugriuti. To viso akivaizdoje kolegija neplečiama; pasitenkinama tuomi, kas turima.

Šįmet gal jau teks kokius du studentu išsiųsti Romon ir tenai rengtis prie darbų busiančioje kolegijoje. Vienas Kongregacijos narys, kun. J. Mačiulionis, studijuoja Washingtono Katalikiškame Universitete, kitas yra kunigų seminarijoje. Visa tai aprupinti ir reikalauja lėšų.

Bet šie visi dalykai vis eina busimai kolegijai. Nėra jos namo, bet vis daugiau prirengiama jai žmonių, kuriems teks toje kolegijoje savo laiką vadovauti.

Klausimai ir Atsakymai

KLAUSIMAS. — Ar yra nuodėmė bijoti mirties?

D. J. B.

ATSAKYMAS. — Kadangi Viešpats Dievas sukūrė žmogų laimingą, tai jisai turėjo gyventi amžinai ir niekuomet nemirti. Bet per savo nuodėmę žmogus užsitraukė ant savęs ir savo ainijos mirties bausmę. Kadangi mirtis yra bausmė, tai jos kiekvienas žmogus bijo. Todėl mirties bijoti nėra nuodėmės. Tiksliai reikia stengtis dorai gyventi, tuomet žmogus, žinodamas savo likimą, nebijos mirti, bet bus pilnai prisiruošęs, gerai atmindamas, kad mirtis yra tiksliai sopulingas perėjimas iš vargų pasaulio į amžinąją dangaus laimę.

KLAUSIMAS. — Kodel Lietuvoje šeštadieniais negalima valgyti su mėsa?

Jonas iš Nashua, N. H.

ATSAKYMAS. — Pasninkas yra šv. Bažnyčios įstatytas žmonių dvasiniai naudai. Įvairiose šalyse įvairiomis dienomis tasai pasninkas laikomas. Penktadienis yra užlaikomas visur, išskyrus Ispaniją ir Pietinės Amerikos ispanišką šalį. Antra pasninko diena yra įvairi. Vienur pasninkauja pirmadienyje, kitur trečiadienyje, kai kur šeštadienyje. Lietuvoje, todėl, kaip Jums jau žinoma, šv. Bažnyčios įsakymu yra skirta žmonėms pasninkauti penktadienis ir šeštadienis.

KLAUSIMAS. — Kas buvo Buda? Koks jo tikėjimas ir iš kur jis atsirado?

Stasys O. iš Chicago, Ill.

ATSAKYMAS. — Buda buvo naujos tikybos įsteigėjas. Jisai gimė Indijoje, dabartinėje Nepal valstybėje, apie 560 metus prieš Kristų. Jo tėvas buvo vienas

mažųjų kunigaikščių, vadinamų radža, pavardė Gautama. Vardas jam buvo suteiktas daug vėliau jo pasekėjų. Sanskritų kalboje "buda" lietuviškai reiškia "apšviestas". Mirus tėvui, jisai valdė savo mažutę kunigaikštiją. Iš savo prigimties Gautama buvo linkęs svajoti ir šalintis nuo viešo gyvenimo. Todėl palikęs savo šeimyną ir kunigaikštiją, jisai prasišalino į mišką, kame išgyveno keletą metų, praleisdamas dienas mąstymuose, pasninkuose ir nusimariniuose. Tenai jisai ir nutarė įsteigti naują tikyba.

Gautama buvo ne vienintelis toksai žmogus. Daugelis tų laikų galvočių ieškojo išeities iš aklosios stabmeldystės. Ne visiems tepasisėkė. Sekmingais teliko indų Buda, kyniečių Konfucijus ir graikų Pitagoras. Arčiausia prie tiesos priėjo graikų išminčiai, kurie tvirtino, kad žmonijos iš vargo išvaduoti niekas negali, tiksliai iš dangaus atsiųstas Pasiuntinys, kurį jie vadino Žodžiu-Logos. Šv. Jonas Evangelistas, kuriam graikų filosofija nebuvo svetima, pradėjo Evangeliją rašyti graikams suprantamu būdu: "Pradžioje buvo žodis. Tas Žodis buvo pas Dievą, ir Žodis buvo Dievas". (Jon. 1, 1).

Buda, norėdamas prašalinti blogą iš pasaulio, laikėsi nuomonės, kad žmogus turi nusikratyti visų savo norų, troškimų ir pageidimų. Tiksliai tokiu būdu gyvendamas, miręs jisai pateks į Nirvaną. Sanskritų žodis nirvana arba nibbana lietuviškai reiškia "užgesinimas". Kuomet žmogus užgesina savyje visus geidulius ir troškimus, jisai yra laimingas. Toji lai-

dos raštų pasirodo, kad nė jisai pats nežinojo kas bus po mirties: ar žmogus gyvuos, ar jisai išnyks. Jo nuomone, Nirvana buvo pilnos ramybės stovis tartum ramus miegas. Vėliau Budos pasekėjai pa skelbė naują mokslą, butent, kad mirusieji ir esamieji Nirvanoje, išnykdami perimė tesi si po mirties. Iš užsilikusių Bu-

na į Budą arba į jo dievybę.

Kadangi Budos mokslas nebuvo aiškiai aptartas, tai vėliau jisai pasidalino į įvairias šakas. Šiandie tiems visiems Budos pasekėjams teliko vienas bendras vardas. Budistai yra stabmeldžiai; garbina daugelį įvairių dievajūčių, kurių vyriausis yra patsai Buda.

AUKSINĖ GYVENIMO SAULĖLEIDA

Dauguma mūsų kostumerių rašo mums, kad jei jie turėdami po septynias dešimtis ir aštuoniasdešimtis metų šiandien gėrisi savo auksiniu amžium taip, kaip visi kiti gėrisi auksine saulėleida po tobulai dienai, tai tiktai dėka TRINER'S BITTER VYNUI. Jie turi didelę pasitikėjimą šiuo vaistu ir tą pasitikėjimą paliks savo vaikams. Štai ką vienas iš mūsų kostumerių rašo: "Mano tėvo viduriai buvo blogame padėjime, bet jam pradėjus vartoti TRINER'S BITTER VYNĄ, tuojaus jo viduriai pasitaisė." Mr. Matt Molek iš Silberbow, Mont. Panašių laiškų mes gauname kasdieną.

Pasiterkinę kostumeriai, tai JOSEPH TRINER KOMPANIJOS Chicago, Ill. didelis pasididžiavimas. TRINER'S BITTER VYNAS po 34 metų savo populiariškume užima pirmą vietą beveik visose šeimynose. Jis yra geriausias vaistas nuo galvos skaudėjimo, blogo apetito, negrumuliavimo, ner viškumo ir kitų vidurinių ligų.

Visuomet turėk butelį savo namuose!

(Apgr.).

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavos Kontraktorius

DAŽŲ IR PAPIEROS
KRAUTUVĖ

2338 So. Lavitt Str., Chicago, Ill.

Užsakykit savo giminėms į Lietuvą

"DRAUGĄ"

"Draugo" kaina Lietuvon tik

\$6.00 metams.

"DRAUGAS"

2334 So. Oakley Ave.
CHICAGO, ILL.